

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 337/2016
12.04.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Ђ., због кривичног дела угрожавања јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Ђ., адвоката Ж.Д., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К 208/14 од 30.09.2015. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 326/15 од 22.12.2015. године, у седници већа одржаној дана 12.04.2016. године, већином гласова донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Ђ., адвоката Ж.Д., као основан, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Јагодини К 208/14 од 30.09.2015. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 326/15 од 22.12.2015. године тако што Врховни касациони суд према окривљеном М.Ђ. на основу одредбе члана 422. тачка 2. ЗКП

ОДБИЈА ОПТУЖБУ

Да је дана 05.11.2012. године око 18,00 часова на локалном путу у Сиљевици – Општина Рековац, као учесник у саобраћају, управљајући трактором марке „...“ рег. ознаке ..., у правцу центра села Сиљевица угрозио јавни саобраћај, тако што је поступао супротно одредбама чл. 35. став 1. и чл. 77. став 2. ЗОБС-а на путевима, где се својим возилом није кретао десном страном коловоза у смеру кретања, без укључених дугих светала, при чему је могао да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, а био је дужан и могао је бити свестан да је његово дело забрањено и да тиме може угрозити јавни саобраћај или довести у опасност живот или тело неког од учесника у саобраћају или имовину већег обима, олако држећи да до тога неће доћи, до чега је дошло када је управљајући својим неосветљеним трактором прешао на део леве саобраћајне траке у смеру свог кретања на месту незгоде, услед чега је својом предњом страном трактора ударио у предњу страну mopеда марке „...“ рег. ознаке ..., којим је из супротног правца

својом десном страном коловоза управљао Р.М. из Ж., град К., услед ког ударца и пада са mopеда на коловоз је ошт. Р.М. задобио лаке телесне повреде у виду прелома другог ребра са леве стране, крвног подлива зида грудног коша у левом надлопатичном пределу, крвног подлива левог јагодичног предела, огуљотине коже ткива поглавине у чеоном пределу са леве стране,

- чиме би извршио кривично дело угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини К 208/14 од 30.09.2015. године окривљени М.Ђ., оглашен је кривим због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се овако утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Том пресудом окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка о чијој висини ће бити одлучено накнадно, посебним решењем, док је оштећени Р.М. упућен на парнични поступак ради остваривања имовинско-правног захтева.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж1 326/15 од 22.12.2015. године одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљеног и пуномоћника оштећеног Р.М. и пресуда Основног суда у Јагодини К 208/14 од 30.09.2015. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног М.Ђ., адвокат Ж.Д., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП у вези, а како то произилази из садржине захтева битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине другостепену пресуду и предмет врати том суду на поновно одлучивање о изјављеној жалби браниоца окривљеног.

Врховни касациони суд је у смислу одредбе члана 488. став 1. ЗКП, након достављања примерка захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није од значаја за доношење одлуке, на којој је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Ђ., адвоката Ж.Д., је основан.

Основано бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости указује да је побијаним правноснажним пресудама тиме што је окривљени М.Ђ. оглашен кривим за кривично дело угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1 тачка 1. ЗКП, јер постоји околност (правноснажно пресуђена ствар) која трајно искључује кривично гоњење окривљеног за наведена кривична дела.

Наиме, у прекршајном поступку против окривљеног М.Ђ. који је окончан доношењем правноснажне пресуде Прекршајног апелационог суда, Одељења у Крагујевцу Прж. 5618/14 од 31.03.2014. године, којом је поводом жалбе браниоца окривљеног М.Ђ. и жалбе окривљеног Р.М., а по службеној дужности преиначена пресуда Прекршајног суда у Јагодини Пр 7052/12 од 10.12.2014. године у делу одлуке о изреченим заштитним мерама забране управљања моторним возилом, утолико што се између осталих окривљеном М.Ђ. за прекршај из члана 330. став 1. тачка 13. Закона о безбедности саобраћаја на путевима изриче заштитна мера забране управљања моторним возилом „F“ категорије у трајању од осам месеци, за прекршај из члана 334. став 1. тачка 4. у вези става 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима изриче му се заштитна мера забране управљања моторним возилом „F“ категорије у трајању од три месеца, па му је изречена јединствена заштитна мера у трајању од једанаест месеци, док је између осталог у осталом делу жалба бранилаца окривљеног М.Ђ. као неоснована одбијена и првостепена пресуда у непреиначеном делу је потврђена.

Пресудом Прекршајног суда у Јагодини Пр 7052/12 од 10.02.2014. године између осталих окривљени М.Ђ. оглашен је кривим због прекршаја из члана 330 став 1. тачка 13. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, за које му је изречена новчана казна у износу од 30.000,00 динара, а такође је оглашен кривим због прекршаја из члана 334. став 1. тачка 4. и став 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, за које му је изречена новчана казна у износу од 5.000,00 динара, па је осуђен на јединствену новчану казну у износу од 35.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико исту не плати новчана казна ће се заменити казном затвора у трајању од 35 дана.

Према чињеничном опису под тачком један изреке пресуде Прекршајног суда у Јагодини окривљени је овај прекршај учинио на тај начин што је критичном приликом управљао трактором рег. бр. ... и истим се кретао средином пута и том приликом није имао укључена светла за осветљавање пута, услед чега је дошло до саобраћајне незгоде са мопедом који је долазио из супротног смера, док је према чињеничном опису прекршаја датом под тачком два изреке наведене пресуде окривљени овај прекршај учинио тако што је критичног дана управљао трактором наведених регистарских ознака и истим се кретао локалним путем у месту Сиљевица СО Рековац средином коловоза услед чега је наступила саобраћајна незгода.

Из описа радње кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ које је окривљеном М.Ђ. било стављено на терет у предметном кривичном поступку оптужним предлогом Основног јавног тужилаштва у Јагодини Кт 788/13 од 19.05.2014. године и истом сагласног чињеничног описа дела у изреци и образложењу побијане пресуде којом је окривљени оглашен кривим за то дело, а која пресуда је потврђена другостепеном пресудом, произилази да чињенични опис кривичног дела у питању одговара чињеничном опису наведених прекршаја из члана 330. став 1. тачка 13. и из члана 334. став 1. тачка 4. и став 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, јер се опис кривичног дела односи на истог окривљеног М.Ђ. и исти животни догађај који се одиграо у истом временском и просторном оквиру (05.11.2012. године око 18,00 часова у месту Сиљевица, СО Рековац), као и на исту радњу извршења окривљеног према истом оштећеном, а која је у битном описана на истоветан начин, као у поменутој пресуди Прекршајног суда у Јагодини. При том, околност да опис наведених прекршаја не садржи опис лаке телесне повреде оштећеног као последица радње окривљеног (управљање трактором средином коловоза без укључених светала за осветљавање пута), која последица није обележје тих прекршаја, није од утицаја и не мења суштински истоветан чињенични опис догађаја у оба поступка, јер је таква последица према природи радње окривљеног била позната и у време извршења дела и покретања прекршајног поступка.

Одредбом члана 4. став 1. ЗКП прописано је да нико не може бити гоњен за кривично дело за које је одлуком суда правноснажно ослобођен или осуђен, или за које је оптужба правноснажно одбијена или је поступак правноснажно обустављен.

Забрана поновног суђења у истој ствари, односно забрана гоњења и кажњавања за исто дело, која је као основно начело кривичног законодавства Републике Србије садржано у цитираној одредби ЗКП, и као апсолутно и неповредиво право на правну сигурност гарантовану Уставом Републике Србије (члан 34. став 4), и обавезујућим нормама међународног права (члан 14. став 7. Међународног пакта о грађанским и политичким правима; члан 4. Протокола 7 уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода), подразумева немогућност покретања и вођења казног поступка против неког лица, за дело које произилази из истих чињеница или чињеница које су у суштини исте као оне које су основ оптужбе за казно дело у ранијем поступку против тог лица који је правноснажно окончан.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд налази да се у конкретном случају ради о правноснажно пресуђеној ствари, која околност трајно искључује кривично гоњење, због чега је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП, на коју се, из напред изнетих разлога, основано у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Ђ. указује.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је усвојио захтев браниоца окривљеног и одлучио као у изреци ове пресуде, тако што је отклањајући битну

повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП, преиначио побијане пресуде и на основу члана 492. став 1. тачка 2. ЗКП, у вези са чланом 422. тачка 2. ЗКП, према окривљеном М.Ђ. одбио оптужбу за кривично дело угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ.

Како је овај суд на основу одредбе члана 422. тачка 2. ЗКП према окривљеном М.Ђ. одбио оптужбу за кривично дело угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, то је на основу одредбе члана 265. став 1. ЗКП одлучио да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.